

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Commentarius in primum librum Sententiarum Petri
Lombardi**

Johannes Bonaventura <Kardinal, Heiliger>

[Straßburg], um 1474-77 bzw. nicht nach 1479

[Inhaltsverzeichnis]

[urn:nbn:de:bsz:31-311669](#)

¶ Sequuntur questiones seraphici doctoris dñi bonaventure cardinalis super primo libro sententiarum. Et primo quatuor questioes pambule scđm quadruplex genus cause.

Circa genus cause materialis q̄ritur que sit huus libri materia vel subiectum.

Circa genus cause formalis q̄ritur utrum modo agendi sit p̄spectatoris et iurisitius secretorum.

Circa genus cause finalis. q̄ritur utrum opus hoc sit exemplatōnis grā vel ut boni fiam.

Circa genus cause efficientis q̄ritur. utrum magister petrus lumbardus ep̄us parisien̄ sit huus libri auctor.

¶ Distinctio prima.

Quid sit utri per essentiam.

Utrum omni creato contingat utri.

Utrum solo bono creato sit utendum.

Quid sit frui per essentiam.

Utrum bono icreato sit fruendum.

Utrum fruendum sit solo bono icreato.

¶ Distinctio secunda.

Utrum in deo sit ponere essentie sive naturae unicitatem.

Utrum in deo sit ponere p̄sonarū pluralitatē.

Utrum in diuinis p̄sonis sit ponere infinitatem.

Utrum in diuinis p̄sonis sit ponere trinitatem.

¶ Distinctio tercia.

Utrum deus sit cognoscibilis a creatura.

Utrum sit cognoscibilis per creaturam.

Utrum modus cognoscendi per creaturam coueniat homi quātū ad om̄es statum s̄ic innocentie. nature lapsi. et nature glorificate.

Quid sit deo cognoscibile p̄ creaturam.

¶ Secunda pars distinctionis tercie.

Utrum in memoria intelligentia et voluntate attendatur rō imagini.

Utrum in dictis p̄tentijis attendat imago p̄ copationem ipsarum ad deum.

Utrum dicte potētē sint idem cū essentia aīe.

Utrum p̄mago attendat in dictis p̄tentijis aut in ipaq̄ habitibus.

Utrum in dictis p̄tentijis sit ordo.

Utrum trinitas imaginis create ducat in cognitōnem trinitatis p̄sonarū diuinarū.

¶ Distinctio quarta.

Utrum hec locatio sit concedenda in diuinis deus generat deum.

Utrum unitas essentie admittat hanc locutō deus genuit alium deum. vel deus est aliq̄ a deo.

Utrum gramaticē possum̄ dicere plures deos.

Utrum deus supponat p̄ p̄sona vel p̄ essentia.

¶ Distinctio quinta.

Utrum substantia vel essentia generet.

Utrum aliquis generet de substantia patris.

Utrum essentia sive substantia generetur.

Utrum essentia sive substantia generetur.

¶ Distinctio sexta.

Utrum generatio filii sit s̄im ad dictōs necessitatēs.

Utrum sit scđm rationem voluntatis.

Utrum sit scđm rationem exemplitatis.

¶ Distinctio septima.

Utrum posse generare in diuinis dicat quid vel ad aliquid.

Utrum potentia generandi sit in filio.

Utrum posse generare et creare sit unicū posse.

Utrum posse generari et posse creari sit unicū posse.

¶ Distinctio octava.

Utrum veritas sit p̄prietas diuinī esse.

Utrum veritas summe diueniat deo.

Utrum imutabilitas sit in deo.

Utrum imutabilitas sit p̄prietas diuinī eēcie.

Utrum in deo sit summa simplicitas.

Utrum simplicitas sit dei p̄prietas.

Utrum aīa rationis sit in toto corpore et ī qua libet eius parte.

Utrum deus sit in aliquo determinato genere.

¶ Distinctio nona.

Utrum in diuinis sit ponenda generatio.

Utrum generatio in diuinis sit p̄sonarum distinctionia.

Utrum diuina generatio sit eterna.

Utrum generatio filij sit terminata.

¶ Distinctio decima.

Utrum in diuinis sit necesse ponere p̄sonam p̄cedentem per modū liberalitatis.

Utrum sit necesse ponere p̄sonam p̄cedente per modum amoris.

Utrum sit necesse ponere p̄sonam p̄cedente per modū mutue caritatis.

Utrum amor sive caritas sit p̄prium sp̄us sancti.

Utrum s. s. p̄prie sit nexus patris et filij.

Utrum s. s. p̄prie sit sp̄us.

¶ Distinctio vnde cima.

Utrum s. s. p̄cedat a patre et filio.

Utrum p̄cedat a patre et filio inquantū sint unum vel differentes.

¶ Distinctio duodecima.

Utrum s. s. paus p̄cedat a patre q̄n a filio.

Utrum s. s. plenī p̄cedat a patre q̄n a filio.

Utrum s. s. p̄cedat a patre mediante filio.

Utrum p̄cessio filij sit prior scđm ordinem intelligendi p̄cessione sp̄us sancti.

¶ Distinctio tercua decima.

Utrum in diuinis sit ponere p̄cessionem.

Utrum p̄cessio s. s. sit generatio.

Utrum p̄cessio s. s. realit differat a generatōe.

Utrum s. s. debeat dici ingenitus.

¶ Distinctio quartadecima.

Utrum sit ponere p̄cessionem tempalem s. s.

Utrum p̄cessio t̄pali sp̄us sancti ponat in numerum cum eterna.

Utrum s. s. detur in p̄pria p̄sona homib⁹.

Utrum s. s. detur ab aliquo sancto viro.

¶ Distinctio quītadecima.

Utrum missio sit in diuinis.

Utrum missio sit ex tempore vel eterna.

Cuius sit missio et missi.

Cuius sit missio ut missentis.

Utrum missio iuisibilis filij sit scđm dona grē gratū facientis vel grē gratis date.

t₁=165

Vtrū scđm eadem dona grē dicat̄ mitti si= lius et s·f.

Vtrū vtraq̄ missio sit sedz eadem dona grē augmentata.

¶ Distinctio sextadecima.

Quid sit missio visibilis spūssancti.

Ad quid missio ista sit utilis.

Quibus mōis missio talis facta sit.

¶ Distinctio decimal septima.

Vtrū p̄ter donū caritatis increase sit pone= re donū caritatis create.

Vtrū caritas creata sit diligēda ex caritate.

Vtrū caritas talis certudinalit possit cognosc̄i ab ip̄am habente.

Vtrū possit cognosc̄i ab ip̄am nō habente.

Vtrū caritas possit augeri scđm substanciā.

De modo augmenti ip̄i⁹ caritatis.

Vtrum caritas possit diminui.

Vtrū caritas habeat statum vel terminū ul= tra quem non possit augeri.

¶ Distinctio decimal octaua.

Vtrū s·f. sit donū quo oia alia dona donat̄.

Vtrū spūssanct⁹ sit donū ab etno vel ex tpe.

An d̄ueniēta⁹ dicat̄ de s·f. donū vel datum

Vtrū donū p̄prie d̄ueniat spūssancto.

Vtrū donū sit p̄prietas s·f. distinctiua.

Vtrum rōne donabilitatis dicat spūssanct⁹

spiritus noster.

¶ Distinctio decimal nona.

Vtrū in diuinis sit ponere equalitatem.

Vtrum in diuinis sit summa equalitas.

Vtrū in diuinis sit equalitas cū duersione.

Vtrū in diuinis sit equalitas cū circumcessiōe.

Vtrū in diuinis sit ponere totū integrale.

Vtrū in diuinis sit ponere totū vnuersale.

Vtrū in diuinis psonis sit ponere principium

materiale.

Vtrū in diuinis sit ponere differentiam scđm numerum.

¶ Distinctio xx.

Vtrū in diuinis sit ponere potentie adequa= tōnem quātum ad extensiōē possibiliū.

Vtrū in diuinis sit equalitas quātum ad in=

tentionem potencie.

Vtrū ordo sit ponendus in diuinis.

Vtrum in diuinis sit ordo nature.

¶ Distinctio xxii.

Vtrū d̄co exclusiua in diuinis vere addatur

termio subali a pte subiecti.

Vtrū vere addat a pte p̄dicati.

Vtrum d̄co exclusiua addat termio psonali

respectu p̄prij p̄dicati.

Vtrū vere addat termio psonali respectu p̄

dicati d̄munis.

¶ Distinctio xxiii.

Vtrum deus sit nomiabilis.

Vtrum uno solo nomine vel plurib⁹ debeat

nominari.

Vtrū om̄ia nomia dicta de deo dicantur de

ip̄o trāslatiue. aut aliqua dicantur de ip̄o

proprie.

Vtrū nomia dicta de deo dicātur de ip̄o s̄m

subām an aliqua alio modo.

¶ Distinctio xxiv.

Vtrū ad diuinā debunt trāsferri nōm psonē.

Vtrū nomen substātie vel subsistētie dici de= beat in diuinis.

Vtrū nōmē essentie dici debeat in diuinis.

Vtrū nomen psonē numereē in subā.

Vtrum in diuinis nemeretur essentia.

Vtrū catholice possim⁹ dicere plures deos.

¶ Distinctio xxv.

Vtrum hoc nomen vnuis dicat̄ in diuinis posi= tive vel priuatue.

Vtrū dicat̄ scđm subām vel scđm relationem.

Vtrum hec nomia duo et tres r̄c. dicātur in

diuinis positivue vel priuatue.

Vtrū dicatur scđm subām vel relationem.

Vtrum hec nomia trinus et trinitas impos=

tent in diuinis vnitatem.

Cunus sit illa vnitas quā important.

¶ Distinctio xxvi.

Quid sit psona secundum rem.

Quid sit psona secundum diffinitionem.

Vtrū h̄o nōm psona sit aīe psonis icreatis.

Vtrū sit cōe vnuocū psonis cātis et icreatis.

¶ Distinctio xxvii.

Vtrum in diuinis sit ponere p̄prietates.

Quid sint diuinie p̄prietates.

Vtrum p̄prietates distinguant aut distin=

cetas ostendant personas.

Quot sint p̄prietates diuinie.

¶ Distinctio xxviii.

Vtrū esse p̄p̄ et generare sit vna notio.

Que illaz fit ratio intelligendi alteram.

Vtrū contingat proprietates abstrahi.

Vtrū circa eas liceat contrarie opinari.

Vtrum verbum dicatur in diuinis essentiali

ter vel notionaliter.

Vtrum verbum eternum cōnotet aliquid ex

parte creature.

An de filio p̄p̄ dicatur verbum vel sapien=

tia secundum rōnem intelligendi.

An h̄o nōm verbū ad diuinā transferatur.

¶ Distinctio xxix.

Vtrū hoc nomen īgenitus dicatur secūdū

substātiā vel relationem.

Vtrū īascibilitas et paternitas sit ead̄ notio.

Que istarum sit proprietas patris. vtrū sc̄l;

īascibilitas vel paternitas.

Vtrum īpcessibilitas sit notio patris sicut

innascibilitas.

¶ Distinctio xxx.

Vtrum hoc nomen principiū dicatur in diu=

nis psonaliter vel notionaliter.

Vtrū h̄o nōm principiū acceptū cēntialic̄ et

notionaliter dicatur vnuoce equinoce vel

annolopce.

Vtrū pater et fili⁹ p̄nt dici vnuī principiū s·f.

Vtrū possit concedi q̄ pater et fili⁹ sint vnuī

spirator vel idem principium spūssancti.

¶ Distinctio xxx.

Vtrū aliqua dicantur de deo ex tpe.

Vtrū ea que dicūtur de deo ex tpe dicantur

per se vel per accidens.

Vtrū dicant deo scdm subā; vel relatōe;

¶ Distinctio. xxxi.

Vtrū ista nomia similis et equalis dicātur i-

dūinis scdm positionem vel priuationem.

Vtrū dicātur scdm subā; vel relationem.

Vtrū p̄dicta nemīa dicant relatōe; mutuam.

Vtrū imago dicat in dūinis scdm subā; an

scdm relationem.

Vtrū p̄mago sit proprium filij.

Quare eternitas appriatur patri spēs p̄magi
et usus numeri.

Vtrū deus possit dici esse vnu cū creatura.

Vtrū vna creatura possit dici esse vnu cū alia.

Quemō patri appriatur veritas filio equali-
tas spūis sancto concordia.

¶ Distinctio. xxxii.

Vtrū hec sit dcedenda pater et fili⁹ diligūt
se spūsancto.

In qua habitudine dstruat ille ablatiu⁹ s.s.

Vtrū hec sit dcedenda. pater ē sapiē sapia
genita

Vtrū hec est dcedenda. pater est potēs po-
tencia genita.

¶ Distinctio. xxxiii.

Vtrum apprietas sit persona.

Vtrū apprietas sit essentia.

Vtrū apprietas vni⁹ p̄sone p̄diceſt de alia.

Vtrū eadem apprietas p̄diceſt de se noīatiue.

¶ Distinctio. xxxiv.

Vtrū in dūinis sit ponere additōe; scilicet rei
nature super naturam.

Vtrū in dūinis sit ponere p̄dicatōe; rei natē
de natura vel econverso.

Vtrū in dūinis sit ponere appriatōe.

¶ Distinctio. xxxv.

Vtrū in deo sit ponenda rō pdealis.

Vtrū sit ponere pluralitē in ydeis scdm rem

Vtrū in ydeis sit pluralitas scdm rōnem.

Vtrū ydee plurificetur p̄ cōpationeſ ad yde-
ata scdm multitudinē vnuersalium vel sin-
gularium.

Vtrū in deo sit poner multitudinē ydeap⁹
scdm numerū finitū v̄ l infinitum.

Vtrū in ydeis sit ponere numerū ordinatū.

¶ Distinctio. xxxvi.

Vtrū creature fuerint in deo eternaliter.

Vtrū res sint in deo rōne essentie vel p̄sone

Vtrū omnia q̄ sunt in deo sint in ipo vita.

Vtrū res verius sint in deo q̄ in vnuerso si-
ue in genere aprio.

Vtrum mala sint in deo.

Vtrum imperfecta sint in deo.

¶ Distinctio. xxxvii.

Vtrū esse vbiq̄ dueniat deo.

Vtrū deus sit vbiq̄ localiter.

Vtrū esse vbiq̄ sit p̄prium dei.

Vtrū esse vbiq̄ cōueniat deo eternaliter.

Vtrū deus sit in omib⁹ rebus equaliter siue

vniiformiter.

Qualiter et quib⁹ modis sit deus in rebus.

Vtrū deus sit locabilis intra locum.

Vtrū sit mutabilis de loco ad locū.

Vtrū sit capabilis a loco sine sit ex oē locū.

Vtrū angel⁹ possit moueri localitē sine corpe

Vtrū angelus moueat p̄ medium vel non.

Vtrū angelus p̄transeat mediū motu subito

vel successiue.

¶ Distinctio. xxxviii.

Vtrū p̄scientia diuina sit cā terū.

Vtrū p̄scia diuina sit causata a rebus.

Vtrū diuina p̄scientia ponat necessitatē circa

p̄scitum.

Vtrū diuina p̄scia habeat in se necessitatem.

¶ Distinctio. xxxix.

Vtrum deus cognoscat alia a se.

Vtrum cognoscat omnia alia a se.

Vtrū de⁹ possit scire vel p̄scire plura q̄ sciat.

Vtrū de⁹ cognoscat se et alia vniiformiter.

Vtrū de⁹ cognoscat mutabilia imutabiliter

Vtrū de⁹ cognoscat omnia p̄nter.

¶ Distinctio. xl.

Vtrū p̄destinatio sit quid eternū an t̄pale.

Quid sit p̄destinatio scdm rem.

Vtrum p̄destinatio inferat necessitatē salu-

tis libero arbitrio.

Vtrū p̄destinatio inferat certitudinem in

eventu.

Vtrū electio sit in deo eternaliter vel ex t̄pe

Quid sit electio.

Vtrū obduratio sit pena an culpa.

Vtrū obduratio sit a deo.

¶ Distinctio. xli.

Vtrū p̄destinatio vel reprobatio in nobis ha-

beat cām meritoria.

Vtrū habeat in deo rōnem motiuā.

Vtrū de⁹ cognoscat res p̄ modū opleriōis.

Vtrū enūciabilia siue cōplexa que de⁹ semel

cognoscit semp cognoscat.

¶ Distinctio. xlii.

Vtrū deus possit aliquid aliud a se.

Vtrū deus possit in omne illud in qd̄ potest

omne agens creatum.

Vtrū diuina potentia se extendat ad omne il-

lud qd̄ alij agenti est impossibile.

Vtrū possibile dicat aliquid simplicit scdm

cās supiores siue potētiā diuinā siue scdm

cās inferiores siue potentia creatam.

¶ Distinctio. xliii.

Vtrū potentia dei sit infinita.

Vtrū essentia diuina sit infinita sic potentia.

Vtrū deus possit p̄ducere opus infinitū.

Vtrū in deo rō opādi se extendat in infinitū.

¶ Distinctio. xliiij.

Vtrū deus mūdum potuerit facere meliorē

quo ad subā; ptū integliū.

Vtrū potuerit ipm facere meliorē quo ad p-

tium integliū apprietas.

Vtrū potuerit ipm facere meliorē quātū ad

ordinem ptūm.

Vtrū potuerit mundū facere antiquorē.

Vtrū qd̄ deus semel p̄t semp possit.

¶ Distinctio. xlv.

Vtrū sit in deo ponere vcluntatē.

Vtrū ipam sit ponere oīuolentem.

t₂ = 166

Vtrū volūtas dei sit causa rerum.
Vtrū sit cā prima et imediata.
Vtrū diuisio diuine voluntatis in vciutatem
benepaciti et signi sit dueniens.
De numero et sufficientia signor̄ diuine vo-
lūtatis.

¶ Distinctio. xlviij.

Vtrū deus velit omnes homines saluos fieri
voluntate benepaciti.
Vtrū deus velit mala fieri.
Vtrū mala fieri sit bonum.
Vtrū mala fieri sit verum.
Vtrū mala ordinē a deo.
Vtrū mala augeant deoē in vnuerso.

¶ Distinctio. xlviij.

Vtrū volūtas dei benepaciti possit ipediri.
Vtrū aliquis possit facere contra voluntatē
signi.
Vtrū deus debeat mala pmittere.
Vtrū deus possit mala p̄cipe.

¶ Distinctio. xlviij.

Vtrū possibile fit volūtatem nrām cōforma-
ri voluntati diuine.
Vtrū dōrmitas volūtatis nrē ad diuīaz fa-
ciat eam iustum.
Vtrū teneamur conformare voluntatē nrāz
voluntati diuine in rēne volendi.
Vtrū teneamur conformare volūtatem nrāz
voluntati diuine in volito.